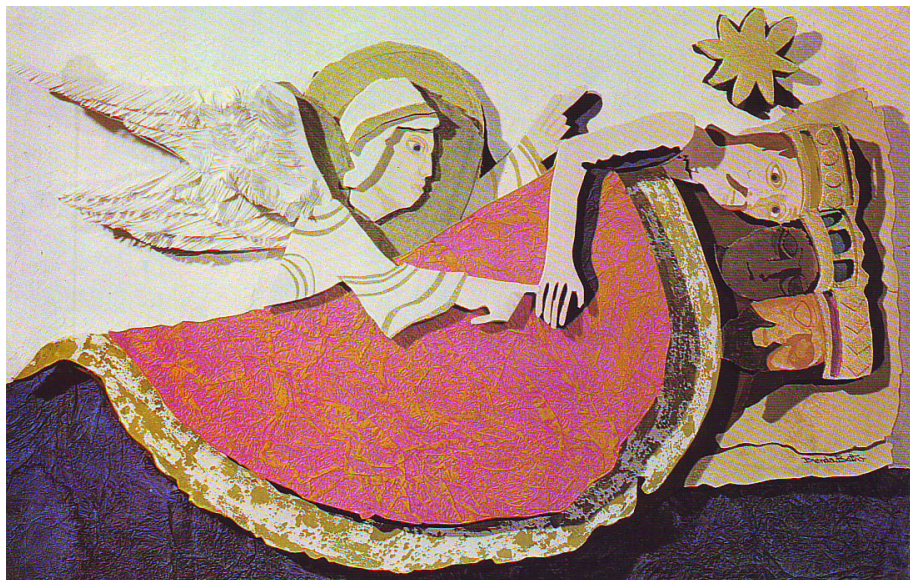

Weekgedachte

Engelen zijn gedachten van God

Kerstengelen

Nadat de engelen op Kerstmorgen
naar huis waren teruggevlogen,
leefden zij weer hun verborgen
engelachtig leven in den hoge.

Nooit meer werden zij nadien
als flitsen liefde licht
door nieuwe zieners weergezien.
Na Kerstmis ging de hemel dicht.

Maar als mensen verderdromen,
worden dromen méér dan echt.
Zo blijven engelen wederkomen
waar dromen worden uitgelegd

als een hoger, dieper weten.
Zo gaan dan engelen oproepbaar
en persoonlijk mensengidsen heten,
ontstaat een mens-en-engelpaar.

Maar aan het front, waar tot de dood
verminkten schreeuwen om te leven,
heeft de verderfengel groot
en meedogenloos de zeis geheven.

Een eigen engel is er voor de weelde,
als speelkaart in een mensenspel.
Maar God is er voor de misdeelden,
doorstaat de diepte van de hel.

Als God verschijnt in vreugdeboden
en afgezanten van zijn woord,
zijn zij de vele kleine goden
waarin Gods eigen woord zich hoort.

Eens als de bazuinen schallen,
staat heel de schepping in het licht -
als alle sluiers zijn gevallen
rond Gods Aangezicht.

Vogelengelen

Zoals de engelen voortkwamen
uit de menselijke geest,
zouden zij zeer zeldzame
vogelrnensen zijn geweest.

Het zijn gearmde vogels aan wie
niets zit om te kunnen paren.
Het zijn gevleugelde mensen die
geen kinderen kunnen baren.

Als zij toch liefde willen paren,
slaan zij hun vleugels om elkaar.
Zij kunnen wel nieuw leven baren
onder een wolk van engelenhaar.

Zij hebben gemeenschap met hun ogen,
gaan elkaar glimlachend in en uit.
Als zij minnen zijn zij ingetogen,
als zij kussen zingt hun huid.

En als zij 's nachts als engelpaar
hun vleugels zachtjes afdoen,
staan alle hemelbedden klaar.
En God geeft hen een nachtzoen.

De engelkindertjes die bloot
de hoge kapitelen sieren -
in welke hemelmoederschoot
mochten zij Gods liefde vieren?

Of zijn zij al die kleinen,
die ongewenst en ongeborn
in God teruggevloeid zijn en
opgestegen naar engelkinderkoren?

Zij zijn als hemellichten waar de
mensen leven vieren met elkaar.
Voor de kinderen van de aarde
maken zij de hemel klaar.

Koorengelen

Engelen zijn heel muzikaal.
Met zelfgebouwde instrumenten
begeleiden zij op het oksaal
zichzelf. Als zij fragmenten

zingen van Händel's Messiah,
of 't Kerstatorium van Bach,
is het droomlied van Jesaja
het voorspel op de jongste dag.

Engelen zijn halve soortgenoten
van het grote vogelvolk.
Zij zorgen voor hen, onverdroten,
en zijn bij God hun tolk.

Zij die met duizend vogelkelen
God eren, dansend in het licht,
zij strelen en omspelen
Gods lachend Aangezicht.

Gabriël zong een aria.
Het engelenkoor streek neer
en zong een engels Gloria.
Geen vogelstem klonk meer.

Hun kerstzang was een pastorale.
Zij speelden fluit en hun gitaren
waren op God gestemd. Hun koralen
klonken zuiver als de snaren

van hun ziel. De hoge tonen
zo onhoorbaar als de adem
van Gods woord, als polyfone
fluisteringen van Gods stem.

Zij cirkelden als leeuwerikken
hoog boven veld en dreef.
En zie, in weinig ogenblikken
ontstond een wereldwijde wave.

Kerkengelen

Engelen zijn lichtfonteinen,
Gods lichtend Aangezicht.
Het liefdevol verschijnen
van het al-bezielend licht.

Zij dragen goddelijke namen,
weerspiegeling van God alom.
Zij komen zingend rond God samen
en zijn Gods levend heiligdom.

Engelen hebben altijd vlerken,
die aan hun rug zijn vastgehecht.
Zij zweven hoog door onze kerken.
Zijn zij kunst of zijn zij echt?

Zij staan langs de altaren,
hun handen maagdelijk en kuis
gevouwen rond de kandelaren
of diep gebogen voor het kruis.

Er zouden rangen zijn en standen,
zoals gezegd wordt door de kerk.
Dan kan een klassesrijd ontbranden
en dat is te gevaarlijk werk!

Alwat uit God het leven ziet,
is 't ene zelfde hele leven.
't Is al in alles: God gebiedt
Hem niet voorbij te streven.

Engelen lijken op elkander
als Gods beeld en gelijkenis.
Toch is er niet één de ander,
omdat God telkens anders is.

Dat engelen op God gelijken,
op God verliefd zijn bovendien
dat is te zien zoals zij kijken:
zij hebben Gód gezien.

Bewaarengelen

Engelen zijn als hemelingen
in een verloren paradijs.
Van deze verre vreemdelingen
bestaat geen enkel zijnsbewijs.

Zijn zij een leger werkelozen
die God aanbidden, dag en nacht?
En hebben zij daarvoor gekozen,
omdat de mensheid dat verwacht?

Keerden zij terug als lichte
sprankelingen van gedachten,
als schitterende lichtgedichten -
zachte warme levenskrachten

in Gods eigen hart en geest?
Om dan, als God het leven
met ons vieren wil als feest,
weer alom uit te zweven?

Of -als schaduwen van rouw
de lichten in de wereld doven-
mensen in een God van trouw
en licht te doen geloven?

Nooit zal de sterrenhemel vallen,
omdat de hemel vol van helden is.
Het zijn de vele duizendtallen,
die in kommer en gemis

de aarde bleven dragen
en redden van vernietiging -
die de schepping bleven schragen
waar zij uit haar voegen gingen.

Misschien zijn zij onze beminden,
die waakzaam in ons midden staan,
die ons verloren blijven vinden
en met ons door het leven gaan.

Aardengelen

Zwanger is de aarde van de dagen -
met eeuwig leven in haar schoot.
Zij wordt door engelen gedragen
als een vrouw in barensnood.

Het zijn de vurige belijders,
die weerstand bieden aan het kwaad.
Het zijn de wereldvredestrijders,
die vrede maken metterdaad.

Het zijn de licht-getooide vrouwen,
bevrijdsters van de eenzaamheid.
Zij zijn als lichtende flambouwen
in de doolhof van de tijd.

Zij halen in de winternachten
bevroren zwervers van de straat.
Wie niets meer hebben te verwachten,
zoeken naar een heilsoldaat.

Al wordt de eeuwigheid verduisterd
en scheurt het weefsel van de tijd -
de laatste engel is ontluisterd
en de mens zichzelf bestrijdt -

zij brengen voor God alle zorgen,
de angsten en het stil verdriet.
Bespreken wel en wee van morgen,
verklaren kwaad wat is geschied.

Wie op aarde engel zijn geworden,
zullen in de hemel engel zijn.
God zal hen met zichzelf omgorden,
hen schenken eeuwig nieuwe wijn.

Engelen zullen zeldzaam blijven.
Een engel word je niet zomaar.
Alleen wie God voelt aan den lijve,
komt daar heel en al mee klaar.

Hemelengelen

Dag, mijn lieve engelinnen,
die zo vlinderlicht bestaat.
Dank, mijn stille hartsvriendinnen,
dat je mij mijn leven laat.

Dag, geliefde engelmannen,
sterren aan het firmament.
Dank, mijn vrienden die de plannen
van God met de mensen kent,

maar toch geheimvol en onzichtbaar
mij de aarde leven laat
als een mensenhemel waar
God op de uitkijk staat.

Dank, als jullie minnekozen
onder een hemelboog van kleur,
ruikt de lucht naar abrikozen,
wordt wat water was odeur.

Dank, beminden die je sterven
in vervoering hebt doorstaan.
Door je trouwe liefde erven
wij de zin van het bestaan.

Dank aan u, God voor uw leven,
dat zo tastbaar opgegaan
in ons, als lichaam ons gegeven
onweerstaanbaar op blijft staan.

Dank voor vogels en voor vissen,
watergeesten in het groen.
Dank voor uw geheimenissen,
die mens en dier dagdromen doen.

U bent de Engel van mijn leven,
bewaarder van mijn broos bestaan.
Onder uw zegenend geheven
handen kan ik veilig gaan...